

Jordi Sales és el president de l'equip rector de la Universitat Catalana d'Estiu. Professor de Filosofia de la UB, fa divuit anys que està vinculat a l'UCE, que enguany arriba a la 43a edició. L'UCE se celebrarà a Prada de Conflent entre el 16 i el 24 d'agost.

“El país necessita menys queixa i més acció”

“Vida, poble i llengua” és el lema de la 43a edició de la Universitat Catalana d'Estiu. Què vol transmetre l'UCE, amb aquest segell?

—Aquesta afirmació pretén que l'àmbit d'estudi de l'UCE s'articuli entorn dels problemes que ens ocupen als ciutadans, des d'un treball d'alta qualitat que fan les universitats dels Països Catalans. En aquest sentit, Prada és un moment de diàleg entre els universitaris i els ciutadans sobre els problemes que es generen a les societats avançades i sobre l'ús de la llengua per tal de fer allò que tota societat avançada fa: repassar la seva memòria, encarar els problemes presents i utilitzar els estudis especialitzats en benefici de la vida social, política, cultural i econòmica d'aquesta societat.

—Voleu dir que l'UCE s'havia allunyat dels diàlegs que realment preocupen el ciutadà, sense tocar de peus a terra?

—Una certa afirmació ja es fa, i també crítica, però arriben noves generacions i ens hi hem d'adaptar.

—La societat marc de l'UCE, els territoris de parla catalana, i políticament, els Països Catalans, ho té difícil, per deixar a banda determinades crítiques i queixes referides a la llengua i a les relacions polítiques i econòmiques. Aquest àmbit també hi ha de ser present.

—Sí, és clar. Però el problema de la queixa és que no ens fan cas. Prada és el que ha anat decantant la seva història. Té components de memòria, estudi,

festa i gosadia nacional, i l'accent que es posi en cada bloc depèn de cada moment i circumstància. Per això, si Prada no existís, s'hauria d'inventar.

—L'UCE sempre havia arrossegat una crítica provinent de determinats sectors, que qüestionaven el nivell de l'oferta acadèmica de la Universitat, malgrat que cada curs està certificat. Com entoma aquestes crítiques?

—Als darrers anys s'ha accentuat el que ja existia, perquè jo he fet posar per escrit el grup de recerca de cada coordinador de cursos, però els criteris són els de sempre. Per tant, l'UCE sempre ha tingut un nivell acadèmic impecable, ho publicités més o menys. I convé repetir-ho moltes vegades, perquè, de vegades per error, de vegades interessadament, es critica aquest rigor amb l'argument que som excessivament catalans. Doncs mireu, si repassem els coordinadors i les matèries, tots són professors d'universitats del nostre espai i ningú no pot posar en qüestió el seu nivell. Per als qui dubten, convé recordar que el rànquing mundial d'universitats que s'ha publicat recentment inclou diverses universitats dels Països Catalans en posicions molt altes.

—De fet, aquest és el primer any, després de molts anys d'un conflicte que no s'ha acabat d'entendre, en què l'UCE duu el logotip de la Xarxa Vives d'Universitats dels Països Catalans. Què havia passat perquè l'UCE i la Xarxa no tinguessin relació?

—Tots els malentesos de feia una colla d'anys s'han resolt. Aquí el conseller Josep Huguet i el president del IEC, Sal-

vador Giner, van fer una gran tasca.

—La primera paraula del lema de l'UCE és vida. El país és viu, malgrat el moment complex que travessa?

—Malgrat que tenim problemes, el país és viu. Però, i això cal remarcar-ho, per primera vegada en la història tenim els mateixos problemes que qualsevol societat avançada europea. Mireu, Carrero Blanco no era presentable, i Aznar és tan presentable com Silvio Berlusconi; per tant, estem en una certa àrea de la vida europea, en un moment en què la vida europea té molts problemes i nosaltres els vivim. No m'agrada la paraula optimista, però vivim aquests problemes analitzant-los amb serenitat per a després resoldre'ls, i això ja és un gran pas que hem fet com a societat.

—Enguany el pressupost de l'UCE és de 440.000 euros, un 4,9 % menys que el 2010. En algunes ocasions, el futur de Prada ha estat en dubte per la qüestió de finançament, si bé als darrers anys sembla que s'ha estabilitzat. Hi ha UCE per a anys?

—Aquest any era un any difícil. A Catalunya han canviat de color dues diputacions mentre tancàvem pressupost, i hem de renovar els convenis. Són més aviat qüestions burocràtiques que ens han agafat just a la meitat del procés, però crec que ens en sortirem. En aquests moments és molt difícil, per a l'UCE i per a molts altres projectes, tenir garanties de continuïtat, però pots anar fent el que estaves fent. Potser serà complicat avançar notablement, però com a mínim confio que podrem mantenir-nos. La situació de l'any 2012 serà una mica com aquest any, contenció total.

—S'està fent la Universitat que es vol fer, o la que es pot fer?

—Hi ha un moment en què hi ha un mínim que no pots reduir, i a partir d'aquí, qualsevol millora encareix el producte. Podríem dur més conferencians d'un dia, però fer-ho encareix molt el cost, perquè no és el mateix que un conferenciant passi tres dies a

JORDI PLAY/ARXIU

l'UCE que tres conferenciants hi passin un dia —el cost del transport, d'entrada, es triplica—, per això busquem perfils acadèmics que vulguin estar-s'hi uns quants dies. I sort n'hem tingut de les places del centre Pau Casals, que ens han permès tenir més capacitat per a acollir alumnes.

—L'UCE ha notat un canvi d'actitud en un sentit o altre amb el canvi de govern a Catalunya?

—Amb el Govern de Catalunya anterior hi havia bona relació. L'any passat l'UCE tenia un punt d'incertesa per la qüestió del finançament, i ara s'ha resolt positivament. Vull dir que l'UCE ha estat possible aquests darrers dos anys essencialment per dues persones, Joaquim Nadal (PSC) i Josep Huguet (ERC).

—També hi ha hagut qui ha intentat impedir que l'UCE tirés endavant, dins del mateix govern.

—Sí, però en el cas dels injustos no cal donar noms. Millor diguem els justos, Nadal i Huguet.

—L'UCE té com a marc de referència els Països Catalans, però les administracions del País Valencià, i ara també les Illes, no són receptives a la

proposta acadèmica, social, cultural i política de l'UCE. Sense l'administració catalana la Universitat no seria possible?

—El departament d'Universitats de la Generalitat de Catalunya és qui fa l'esforç més gran, i també ens ajuda en la mesura que pot el departament dels Pirineus Orientals, de la Catalunya Nord. Al País Valencià no hi ha manera humana d'entrar-hi. És molt complicat, s'hauria de fer alguna cosa, però no sabem ben bé què. En canvi, a les Illes sí que es fa algun esforç, i fins i tot quan el PP mana, envia algun representant a l'UCE. En l'edició d'enguany hi haurà un representant del govern en un acte sobre el cant de la Sibíl·la. En el cas del País Valencià, penso que els nostres es queixen massa i s'aïllen massa; per tant, error dels nostres. Compromís pel País Valencià ha fet un gran salt aconseguint representació a les Corts valencianes, i això suposa un canvi radical en el missatge que es dona a la societat valenciana. Doncs està bé, menys queixa i més acció. Compromís és un bon exemple, perquè a mi, personalment, fer aquelles entre els quatre independentistes que

es barallen entre ells per veure qui és més intens però a l'hora de la veritat no treballar, em sembla penós, i a l'UCE això cada vegada passarà menys.

—En qualsevol cas, el Fòrum Obert està creat per donar cabuda també a aquestes batusses independentistes, si convé. És una de les virtuts de l'UCE, que no hi ha censura ideològica.

—L'UCE no té ideologia, la ideologia de l'UCE és tota la gent que treballa per al seu poble.

—Aquest poble no és el mateix per a tothom ni per a tots els partits que acaben pujant a Prada per participar en algun acte.

—No, això és cert, però el Fòrum Obert és un espai obert a algú que té alguna cosa a dir, sempre que sigui lleial al seu país. L'UCE no ha de ser de ningú, és memòria, coneixement, festa i gosadia nacional. Però no hem de caure en un control d'intencions d'uns ciutadans sobre els altres. En els grans trajectes d'alliberament s'avança de veritat pels remordiments dels seus traïdors i pels actes dels seus arguments més febles.

Gemma Aguilera